

Załącznik do uchwały Sejmiku Województwa
Podlaskiego nr XLII/498/14 z dnia 4 sierpnia 2014 r.

Białystok, dnia   sierpnia 2014 r.

ROR-V.0024.28.2014

**Wojewódzki Sąd Administracyjny
w Białymstoku
Wydział II
ul. Sienkiewicza 84
15-950 Białystok**

Skarżący: Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych
w Białymstoku
ul. Lipowa 51,
15-950 Białystok

Organ administracji: Sejmik Województwa Podlaskiego
ul. Kard. S. Wyszyńskiego 1
15-888 Białystok

Odpowiedź na skargę

Działając zgodnie z art. 54 § 2 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi /Dz. U. z 2012r. poz. 270 ze zm./ - Sejmik Województwa Podlaskiego przekazuje wraz z aktami sprawy odpowiedź na skargę Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku, doręczoną w dniu 21 lipca 2014r. na uchwałę Nr XXXVI/433/14 Sejmiku Województwa z dnia 24 lutego 2014r. zmieniającą uchwałę w sprawie podziału Województwa Podlaskiego na obwody łowieckie, z wnioskiem o oddalenie skargi jako niezasadnej.

Uzasadnienie

Uchwałą Nr XXXVI/433/14 Sejmiku Województwa z dnia 24 lutego 2014r. zmieniono uchwałę Sejmiku Województwa nr XXIV/285/12 z dnia 21 grudnia 2012r. w sprawie podziału Województwa Podlaskiego na obwody łowieckie.

Pismem z dnia 28 maja 2014r. Skarżący wezwał Sejmik Województwa, na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy o samorządzie województwa do usunięcia naruszenia prawa poprzez uchylenie ww. uchwały.

Uchwałą Nr XLI/486/14 z dnia 23 czerwca 2014r. Sejmik Województwa Podlaskiego odmówił uwzględnienia wezwania Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku do usunięcia naruszenia prawa.

W związku z powyższym Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Białymstoku złożyła na podstawie art. 90 ust. 1 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 20013r., poz. 596 ze zm.) w zw. z art. 3 § 2 pkt 5 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002r. prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (Dz. U. z 2012r. poz. 270 ze zm.) skargę do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Białymstoku wskazując, iż zaskarżona uchwała wydana została z naruszeniem przepisów prawa materialnego polegającym na błędnej wykładni i niezastosowaniu art. 23 ust. 1 oraz art. 26 i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995r. prawo łowieckie w zw. z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez przyjęcie, iż przedmiotem uchwały o podziale województwa na obwody łowieckie nie jest określenie ich powierzchni.

Odpowiadając na zarzuty skargi, Sejmik Województwa Podlaskiego wyjaśnia co następuje:

Zdaniem organu skarga nie zasługuje na uwzględnienie.

Regionalna Dyrekcja Lasów Państwowych w Białymstoku formułując skargę na uchwałę Nr XXXVI/433/14 Sejmiku Województwa z dnia 24 lutego 2014r. zmieniającą uchwałę Sejmiku Województwa nr XXIV/285/12 z dnia 21 grudnia 2012r. w sprawie podziału Województwa Podlaskiego na obwody łowieckie, zarzuciła zaskarżonej uchwale naruszenie przepisów prawa materialnego polegające na błędnej wykładni i niezastosowaniu art. 23 ust. 1 oraz art. 26 i art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995r. prawo łowieckie w zw. z art. 7 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej poprzez przyjęcie, iż przedmiotem uchwały o podziale województwa na obwody łowieckie nie jest określenie ich powierzchni.

Do tak sformułowanych przez skarżącego zarzutów trudno się jednak odnieść. Treść uzasadnienia skargi nie pozostaje w związku z podniesionymi zarzutami. Skarżący nie wskazuje jakie z przywołanych przepisów organ naruszył dokonując niewłaściwej wykładni, a których nie zastosował. Na czym miałyby polegać niewłaściwa wykładnia zastosowanych przez organ przepisów prawa. Których przepisów organ nie zastosował w sytuacji istnienia w ustalonym stanie faktycznym okoliczności przesądzających o ich zastosowaniu. Stąd też w odpowiedzi na skargę organ odniesie się do twierdzeń strony zawartych w uzasadnieniu skargi, jak również do zarzutów w nim zawartych.

I. Zarzut przekroczenia kompetencji organu samorządu województwa

Formułując w uzasadnieniu skargi zarzut przekroczenia kompetencji organu samorządu województwa skarżący wskazuje na brak przepisów prawnych dających podstawę do wydania przez Sejmik Województwa Podlaskiego uchwały w sprawie podziału województwa na obwody łowieckie. Następnie w dalszej części uzasadnienia powołuje się na treść art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995r. prawo łowieckie z treści którego wynika, iż podziału na obwody łowieckie oraz zmiany granic tych obwodów dokonuje

w obrębie województwa właściwy sejmik województwa, w drodze uchwały.

Podstawą prawną działania Sejmiku Województwa Podlaskiego – uchwały nr XXXVI/433/14 z dnia 24 lutego 2014r., był przepis art. 18 pkt 1 i art. 20 ustawy z dnia 5 czerwca 1998r. o samorządzie województwa (Dz. U. z 2013r. poz. 596 z późn. zm.) w zw. z art. 27 ust. 1 ustawy z dnia 13 października 1995r. prawo łowieckie (Dz. U. z 2013r. poz. 1226 ze zm.). Uchwała podjęta została po przeprowadzeniu niezbędnej procedury wymaganej przepisami prawa tj. po zasięgnięciu opinii właściwego dyrektora regionalnej dyrekcji Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe i Polskiego Związku Łowieckiego, a także właściwej izby rolniczej. Jedynie opinia Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku była negatywna, co jednak nie miało wpływu na podjęcie stosownej uchwały.

Mocą w/w uchwały Sejmiku przywrócony został pierwotny i długotrwały przebieg granicy obwodu łowieckiego nr 281. Określony w uchwale nr XXIV/285/12 Sejmiku Województwa Podlaskiego z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie dokonania podziału Województwa Podlaskiego na obwody łowieckie, przebieg granicy tego obwodu od styku rzeki Narewka z otuliną do południowej granicy Białowieskiego Parku Narodowego i jego otuliny pomijał teren tzw. „Polany Białowieskiej”. Stan ten nie był zgodny z wymogami zawartymi w dyspozycji art. 23 ust.1 ustawy z dnia 13 października 1995 r. Prawo łowieckie (tj. Dz. U. z 2013 r. poz. 1226 z późn. zm.), stanowiącego iż „obwód łowiecki stanowi obszar gruntów o ciągłej powierzchni, zamkniętej jego granicami, nie mniejszy niż trzy tysiące hektarów, na którego obszarze istnieją warunki do prowadzenia łowiectwa”. Powstał w związku z zawinionym działaniem Wykonawcy zamówienia - Biura Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej Oddział w Białymstoku - polegającym na nieprawidłowym wrysowaniu przebiegu przedmiotowej granicy obwodu łowieckiego nr 281, realizowanym w oparciu o umowę z dnia 06 września 2011r. której przedmiotem było opracowanie mapy cyfrowej obwodów łowieckich wraz z bazą danych oraz sporządzenie rejestru powierzchniowego obwodów łowieckich. Zgodnie z warunkami technicznymi do ww. umowy, wykonawca zobowiązany był do wrysowania granic na podstawie obowiązujących przepisów prawa oraz ustaleń przekazanych przez Urząd Marszałkowski Województwa Podlaskiego. Natomiast przebieg granic obwodów łowieckich, co do których nie wniesiono uwag lub obowiązujące przepisy prawa nie zmieniły obligatoryjnie ich przebiegu, miały pozostać w niezmienionym, pierwotnym stanie. W związku z powyższym granica obwodu łowieckiego nr 281 powinna być wrysowana z zastosowaniem przepisów ustawy Prawo łowieckie, ustawy o ochronie przyrody, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 listopada 1947 r. o utworzeniu Białowieskiego Parku Narodowego, rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 16 lipca 1996 r. w sprawie Białowieskiego Parku Narodowego, rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej zwierząt łownych w otulinie Białowieskiego Parku Narodowego, a także Rozporządzenia Nr 3/97 Wojewody Białostockiego z dnia 9 maja 1997 r. w sprawie utworzenia obwodów łowieckich. Wada przedmiotu umowy została usunięta w oparciu o zapis § 8 umowy z dnia 6 września 2011r. w ramach odpowiedzialności z tytułu rękojmi za wady w opracowaniu.

Dlatego też, nie można zgodzić się z zarzutami Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku, iż granica obwodu łowieckiego nr 281 ustanowiona zaskarżoną uchwałą Sejmiku Województwa Podlaskiego została podjęta w sposób dowolny

z przekroczeniem kompetencji organu samorządu województwa oraz rzekomym kierowaniem się własnym interesem faktycznym w celu uchylecia od odpowiedzialności Zarządu Województwa wskazanej w przepisach ustawy prawo łowieckie.

Nie bez znaczenia w sprawie jest fakt, iż proponowany przez Regionalną Dyрекcję Lasów Państwowych w Białymstoku przebieg granic obwodu łowieckiego nr 281 pozostawał w sprzeczności z rozporządzeniem Ministra Środowiska z dnia 5 kwietnia 2011 r. w sprawie ustanowienia strefy ochronnej zwierząt łownych w otulinie Białowieskiego Parku Narodowego (Dz. U. Woj. Podl. z 4 marca 2014 r. poz. 985), stwarzając sytuację, iż większość terytorium zarządzanego przez Nadleśnictwo Białowieża obwodu znalazła się w granicach otuliny Białowieskiego Parku Narodowego z wyłączeniem „Polany Białowieskiej”.

Tym samym, teren „Polany Białowieskiej” bezpodstawnie traktowany był przez Nadleśnictwo Białowieża jako teren otuliny Białowieskiego Parku Narodowego, przez co w sposób dowolny powstała powierzchnia pomiędzy obwodem 281 a Białowieskim Parkiem Narodowym, która nie jest dzierzawiona i nie jest zarządzana czy to przez Nadleśnictwo Białowieża, czy to przez Białowieski Park Narodowy. Taki stan rzeczy pozostaje w sprzeczności z zapisem powołanego wyżej art. 23 ust. 1 Prawa łowieckiego.

Nieprawdziwe jest zatem stwierdzenie Regionalnej Dyrekcji Lasów Państwowych w Białymstoku, iż teren pomiędzy wsią Białowieża, a granicą Białowieskiego Parku Narodowego na odcinku od styku: „rzeki Narewka z otuliną do południowej granicy Białowieskiego Parku Narodowego, granicą Białowieskiego Parku Narodowego do styku Białowieskiego Parku Narodowego i jego otuliny” należy do otuliny Białowieskiego Parku Narodowego w związku, z czym nie ma podstaw by wskazany teren znalazł się poza obwodem łowieckim, jako obszar, gdzie nie jest możliwe prowadzenie racjonalnej gospodarki łowieckiej.

W myśl art. 26 Prawa łowieckiego, precyzującego jakie tereny z mocy ustawy można wyłączyć z obwodów łowieckich wynika, iż: „W skład obwodów łowieckich nie wchodzi:

- 1) parki narodowe i rezerваты przyrody, z wyjątkiem rezerwatów lub ich części, w których na obszarach wyznaczonych w planie ochrony lub zadaniach ochronnych nie zabroniono wykonywania polowania;
- 2) tereny w granicach administracyjnych miast; jeżeli jednak granice te obejmują większe obszary leśne lub rolne, z obszarów tych może być utworzony obwód łowiecki lub mogą być one włączone do innych obwodów łowieckich;
- 3) tereny zajęte przez miejscowości niezaliczane do miast, w granicach obejmujących zabudowania mieszkalne i gospodarcze z podwórzami, placami i ulicami oraz drogami wewnątrz tych miejscowości;
- 4) budowle, zakłady i urzędy, tereny przeznaczone na cele społeczne, kultu religijnego, przemysłowe, handlowe, składowe, transportowe i inne cele gospodarcze oraz obiekty o charakterze zabytkowym i specjalnym, w granicach ich ogrodzeń.”

nie ma podstaw, by wyłączyć teren „Polany Białowieskiej” z użytkowania łowieckiego.

II. Zarzut naruszenia art. 27 ust. 1 w zw. z art. 23 ust. 1 ustawy prawo łowieckie.

Zgodnie z zapisem art. 23 ust. 1 cyt. ustawy obwód łowiecki stanowi obszar gruntów o ciągłej powierzchni, zamkniętej jego granicami, nie mniejszy niż trzy tysiące hektarów, na którego obszarze istnieją warunki do prowadzenia łowiectwa.

Skarżący kwestionuje włączenie do obwodu łowieckiego spornego terenu, jako że nie jest na nim możliwe prowadzenie łowiectwa, rozumiane przez skarżącego jedynie w aspekcie możliwości wykonywania polowań.

Z treści art. 1 cyt. ustawy wynika, iż łowiectwo, jako element ochrony środowiska przyrodniczego, w rozumieniu ustawy oznacza ochronę zwierząt łownych (zwierzyny) i gospodarowanie ich zasobami w zgodzie z zasadami ekologii oraz zasadami racjonalnej gospodarki rolnej, leśnej i rybackiej. Zdaniem organu powyższe nie oznacza iż na obszarze na którym nie można wykonywać polowań, nie istnieją warunki do prowadzenia łowiectwa. Nie bez znaczenia dla oceny niniejszej sprawy pozostaje okoliczność, iż na spornym terenie Nadleśnictwo Białowieża od dziesięcioleci prowadziło polowania, nadal stoją tam urządzenia myśliwskie „ambony”.

Nie można też zgodzić się ze twierdzeniem Skarżącego, iż na wyłączonym terenie nie może prowadzić gospodarki łowieckiej, gdyż w myśl art. 4 ust. 1 powołanej ustawy Prawo łowieckie „gospodarka łowiecka jest to działalność w zakresie ochrony, hodowli i pozyskania zwierzyny”.

Niezgodne z prawdą jest również twierdzenie skargi, iż teren pomiędzy wsią Białowieża, a granicą Białowieskiego Parku Narodowego, którego dotyczy spór nigdy wcześniej nie był częścią żadnego obwodu łowieckiego. Do dnia przyjęcia przez Sejmiku Województwa Podlaskiego Uchwały nr XXIV/285/12 z dnia 21 grudnia 2012 r. w sprawie dokonania podziału Województwa Podlaskiego na obwody łowieckie, przedmiotowy teren, zgodnie z Rozporządzeniem Nr 3/97 Wojewody Białostockiego z dnia 9 maja 1997 r. w sprawie utworzenia obwodów łowieckich znajdował się w ówczesnym obwodzie łowieckim nr 129b zarządzanym przez Nadleśnictwo Białowieża, a obecnie wcielonym do teraźniejszego obwodu łowieckiego nr 281 również zarządzanym przez Nadleśnictwo Białowieża.

Reasumując, podkreślić należy, iż podniesione w uzasadnieniu skargi zarzuty nie mają uzasadnienia w obowiązujących przepisach prawa, pozostają w sprzeczności ze stanem faktycznym sprawy. Stąd też, w imieniu Sejmiku Województwa Podlaskiego, wnoszę jak na wstępie.

Załączniki:

1. skarga wraz z aktami sprawy
2. 2 egz. odpowiedzi na skargę